

§ 6. Organem zarządzającym każdego z przedsiębiorstw jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Budownictwa, a składająca się z dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych mu dwóch wicedyrektorów.

§ 7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez poszczególne przedsiębiorstwa, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, przewidzianymi w statucie:

- dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. Przekazaniu na rzecz poszczególnych przedsiębiorstw ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Budownictwa.

Minister Budownictwa zarządzi protokółarne przekazanie poszczególnym przedsiębiorstwom przydzielonego majątku nieruchomości w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania poszczególnych przedsiębiorstw ustali statut, nadany przez Ministra Budownictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą:

- odnośnie do przedsiębiorstw, wymienionych w § 1 pkt. 2) i 4) — od dnia 1 stycznia 1950 r.;
- odnośnie do przedsiębiorstw, wymienionych w § 1 pkt. 1) i 3) — od dnia 1 kwietnia 1950 r.

KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
R. Piotrowski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
MINISTER SKARBU
w/z E. Szyr
K. Dąbrowski

390.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 8 marca 1950 r.

o wadium, zabezpieczeniach umów i zaliczkach.

Na podstawie §§ 26, 57 ust. 2 i 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. 1. Składający ofertę obowiązany jest złożyć wadium w wysokości 2% sumy kosztorysu ofertowego, jeżeli nie jest zwolniony od obowiązku składania wadium.

2. Wadium służy na zabezpieczenie roszczeń zamawiającego do otrzymującego zamówienie do czasu spisania umowy.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zamówień na wykonanie świadczeń osobiście przez otrzymującego zamówienie oraz do świadczeń o wartości nie przewyższającej 500.000 zł.

§ 2. 1. Na zabezpieczenie wszelkich pretensji zamawiającego do wykonującego zamówienie, mogących wyniknąć wskutek niedotrzymania lub w związku z wykonaniem umowy, wykonujący zamówienie składa przed podpisaniem umowy zabezpieczenie (kaucja) w wysokości 3% kwoty umownej, a przy robotach budowlanych — w wysokości 2% kwoty umownej, jeżeli umowa nie przewiduje zabezpieczenia w większej wysokości.

2. Przy robotach budowlanych poza zabezpieczeniem zasadniczym ma być pobierane zabezpieczenie dodatkowe (kaucja gwarancyjna) przez potrącenie 3% należności, wypłaconej na podstawie rachunków przejściowych.

3. Przy zamówieniach na drobne roboty budowlane do wysokości 1.000.000 zł. zabezpieczenie zasadnicze może być obniżone do 1%, a dodatkowe do 2%.

4. Przepisów ust. 1, 2 i 3 nie stosuje się do świadczeń wykonywanych osobiście przez przyjmującego zamówienie oraz do świadczeń o wartości do 100.000 zł.

§ 3. Wadia i zabezpieczenia wykonania umów (kaucje) składa się w gotówce albo w walorach, określonych przez Ministra Skarbu.

§ 4. 1. Gdyby w czasie wykonania zamówienia wartość zabezpieczenia z jakichkolwiek powodów uległa obniżeniu, wykonujący zamówienie obowiązany jest uzupełnić ją do wysokości określonej w umowie w terminie 10 dni od daty wezwania przez zamawiającego.

2. W razie bezskuteczności wezwania zabezpieczenie zostanie uzupełnione z najbliższych wypłat należnych wykonującemu zamówienie.

§ 5. 1. Zwrot zabezpieczenia zasadniczego następuje po wykonaniu zamówienia i odbiorze robót, zwrot zabezpieczenia dodatkowego po upływie okresu gwarancyjnego.

2. Okres gwarancyjny, o ile umowa nie stanowi inaczej, wynosi 12 miesięcy.

§ 6. 1. W razie potrzeby na wykonanie zamówienia mogą być udzielone zaliczki w ogólnej wysokości do 15% wartości zamówienia.

2. Za zgodą Ministra Budownictwa w wyjątkowych przypadkach może być udzielona zaliczka do wysokości 25% wartości zamówienia.

§ 7. 1. Udzielona zaliczka powinna być zabezpieczona w pełnej wysokości w walorach, określonych przez Ministra Skarbu. Zaliczka na roboty budowlane, wykonywane z materiałów dostarczonych przez wykonującego zamówienie, może być zabezpieczona tymi materiałami, o ile będą one w dyspozycji zamawiającego.

2. Osoby wykonujące osobiście świadczenia na rzecz zamawiającego mogą być zwolnione przez niego od obowiązku zabezpieczenia udzielonych im zaliczek.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
w/z St. Pietrusiewicz
MINISTER SKARBU
K. Dąbrowski

391.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 17 marca 1950 r.

w sprawie szczegółowego trybu postępowania przy udzielaniu zamówień w trybie bezprzetargowym osobom innym niż wymienione w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie § 52, § 57 ust. 2 i § 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu co do § 10, co następuje:

§ 1. 1. Paragrafy, powołane w niniejszym zarządzeniu z dodaniem wyrazu „rozporządzenia”, oznaczają paragrafy powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73), a paragrafy bez bliższego określenia i bez dodania wyrazu „rozporządzenia” — paragrafy niniejszego zarządzenia.

2. Przez użyty w zarządzeniu wyraz „zaproszenie” należy rozumieć zaproszenie do złożenia oferty.

§ 2. W przypadku udzielania zamówień w trybie bezprzetargowym na podstawie § 18 rozporządzenia osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia stosuje się przepisy §§ 48—51 rozporządzenia oraz przepisy niniejszego zarządzenia.

§ 3. 1. Zaproszenia zamawiający powinien wysłać do wszystkich znanych mu osób, które mogą podjąć się wykonania zamówienia i dają rękojmię należytego jego wykonania.

2. W przypadkach, przewidzianych w § 49 ust. 2 rozporządzenia zaproszenie może być wysłane do mniejszej ilości osób, co najmniej jednak do dwóch.

§ 4. 1. W zaproszeniu przedmiot i warunki wykonania zamówienia powinny być określone w ten sposób, by nie budziły wątpliwości i nie utrudniały złożenia oferty.

2. Zamówienie na roboty budowlane powinno być oparte na kosztorysie urzędowym.

§ 5. 1. W zaproszeniu należy wskazać przedmiot, żądany termin, miejsce oraz warunki wykonania zamówienia, a ponadto termin złożenia oferty, okres, przez który oferta ma wiązać oferenta, a w razie, gdy zachodzi konieczność natychmiastowego wykonania zamówienia, termin przybycia oferenta w celu bezpośredniego porozumienia się.

2. Okres, przez który oferta ma wiązać oferenta, powinien wynosić 4 tygodnie; w razie, gdy zachodzi konieczność natychmiastowego (§ 18 pkt. a) i b) rozporządzenia) lub terminowego wykonania zamówienia okres ten odpowiednio skraca się.

3. Zamawiający w zaproszeniu może umieścić wzmiankę, iż oferent może podać w ofercie okres jej ważności krótszy niż określony przez zamawiającego.

4. Do zaproszenia może być załączony wzór oferty.

§ 6. 1. Zaproszenie wysyła się listem poleconym.

2. W razie, gdy zachodzi konieczność natychmiastowego wykonania zamówienia, zaproszenie doręcza się bezpośrednio za pokwitowaniem.

§ 7. Po upływie terminu złożenia ofert zamawiający według swego uznania wzywa wybranego oferenta lub oferentów do bezpośredniego porozumienia się, wyznaczając w tym celu termin, jeżeli nie uczynił tego w zaproszeniu (§ 5 ust. 1).

§ 8. 1. Przeprowadzając pertraktacje z wybranymi oferentami lub oferentem zamawiający powinni dążyć do uzyskania jak najkorzystniejszych warunków wykonania zamówienia.

2. W razie, gdyby w wyniku pertraktacji z oferentem, warunki oferty uległy zmianie, wzmiankę o tym należy umieścić na ofercie i zaopatrzyć ją podpisem stron.

§ 9. Decyzja zamawiającego o wybraniu oferenta, którego oferta nie jest najniższa, powinna być należyście uмотywowana na piśmie.

§ 10. 1. Zamawiający może udzielać przyjmującemu zamówienie zaliczek w przypadkach usprawiedliwionych warunkami zamówienia w ogólnej wysokości nie przewyższającej 25% wartości zamówienia i tylko pod zabezpieczenie dostarczonych materiałów.

2. Wyплаты za dokonane już świadczenia nie uważa się za zaliczki.

§ 11. Przepisów niniejszego zarządzenia nie stosuje się do zamówień, udzielanych na podstawie zarządzeń Ministra Budownictwa z dnia 2 czerwca 1949 r. (Monitor Polski Nr A-38, poz. 536, Nr A-91, poz. 1100 i z 1950 r. Nr A-10, poz. 103) i z dnia 12 sierpnia 1949 r. (Monitor Polski Nr A-57, poz. 780).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
KIEROWNIK MINISTERSTWA BUDOWNICTWA
R. Piotrowski
MINISTER SKARBU
K. Dąbrowski

392.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO
z dnia 14 marca 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: „Browar w Koninie”.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: „Browar w Koninie”.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy nad wymienionym przedsiębiorstwem powierza się Centralnemu Zarządowi Przemysłu Fermentacyjnego.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO
B. Rumiński

393.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 marca 1950 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Centralne Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Centralne Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”, zwane dalej „przedsiębiorstwem”.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Warszawie.

2. Przedsiębiorstwo może tworzyć oddziały.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest:

- 1) sporządzanie dokumentacji technicznej dla budowli w gminach wiejskich z wyjątkiem osiedli o charakterze przemysłowym i uzdrowiskowym oraz dla budowli przeznaczonych do bezpośredniej obsługi gospodarki rolnej,
- 2) sporządzanie dokumentacji dla urządzeń technicznych osiedli w gminach wiejskich z wyjątkiem osiedli o charakterze przemysłowym i uzdrowiskowym,
- 3) opracowywanie techniczne miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla gmin wiejskich z wyjątkiem osiedli o charakterze przemysłowym i uzdrowiskowym, według zatwierdzonych założeń projektów.

§ 4. Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 5. Przy przedsiębiorstwie powołana zostanie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych jej czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstwa jest Dyrekcja, powoływana i zwalniana przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, składająca się z Dyrektora Naczelnego, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległego Dyrektorowi Naczelnemu jednego Dyrektora.

§ 7. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie, zgodnie z uprawnieniami, określonymi w statucie:

- a) dwóch członków Dyrekcji łącznie, albo
- b) jednego członka Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach jego pełnomocnictwa, albo
- c) dwóch pełnomocników handlowych łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

§ 8. 1. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych zarządzi protokółnie przekazanie przedsiębiorstwu majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie, a ruchomego na własność.

§ 9. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut, nadany przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i z Ministrem Skarbu, ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 10. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
J. Dąb-Kociół
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
w/z E. Szyr
MINISTER SKARBU
K. Dąbrowski

394.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 3 marca 1950 r.

w sprawie zastępstwa sądowego przez Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Żeglugi.

Na podstawie art. 12 ust. 2 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Skarbu, co następuje:

§ 1. Zleca się Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zastępstwo sądowe wszystkich przedsiębiorstw państwowych już istniejących i tych, które w przyszłości będą utworzone, podległych Ministrowi Żeglugi, w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, Sądami Apelacyjnymi i Sądami Okręgowymi, jako pierwszą instancją, oraz przed Sądami Grodzkimi w sprawach z zakresu rejestru statków morskich i kutrów; we wszystkich innych sprawach, wszczętych przed Sądami Grodzkimi lub Sądami Pracy, zastępstwo przez Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej obowiązuje, poczynając od założenia środka odwoławczego do Sądu Najwyższego.

§ 2. W sprawach, w których w myśl § 1 nie obowiązuje zastępstwo przez Prokuratorę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, Prokuratoria Generalna może objąć zastępstwo na żądanie przedsiębiorstwa państwowego, będącego uczestnikiem sporu, w każdym przypadku, gdy w porozumieniu z przedsiębiorstwem państwowym uzna to za potrzebne ze względu na znaczenie lub zawikłość sprawy.

§ 3. Uchyla się zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 6 sierpnia 1949 r. o zleceniu Prokuratorii Generalnej Rze-